

Je potřeba dětem umožnit,...

(Dokončení ze str. 5)

Jak jste se s praxí ve zvláštní škole popasovala? Byl to šok?

Bylo to náročnější, ale měla jsem štěstí na výborné učitele a školitele. Prošla jsem si různé třídy, poznanla různé metody, jak k žákům přistupovat. Strávila jsem s dětmi hodně času a musím říct, že to nebylo nijak závrtné strašné a nelišilo se to tolik od mých představ.

Musí být člověk psychicky odolnější, když pracuje s dětmi, které mají speciální potřeby?

Mou psychiku to spíše posiluje. Jsem člověk, co nerad vyčnívá, spíše introvert. Denní kontakt s dětmi, rodiči, ale i kolegy, mě mnohé naučil. Snažím se se všemi dobře vycházet, pozitivně myslet, nehroutit se z maličkostí.

Jak dlouho učíte?

No, mám pocit, že celou věčnost. (smích) Myslím si ale, že to bude takových 25 let.

To je dlouho... Měla jste někdy syndrom vyhoření po takové době?

To úplně asi ne, jen už nemám tolik elánu. Přece jen roky přibývají a mysl i tělo jsou unavenější. Naštěstí mám kolem sebe skvělé kolegy, kteří mi pomáhají, a to je to, co mě drží.

Vypadáte, že práce vás i po tolika letech pořád baví... Čím to? Máte nějakou radu?

Já mám ještě několik dalších aktivit a jsem tvořivý člověk. Takže když jsem duševně unavená, udělám si doma radost a tvořím.

Takže když přijдете domů, nepřemítáte o práci?

Obvykle ne. Snažím se chodit do práce a z práce pěšky a vyčistit si hlavu. Jsem navíc člověk, který se moc nerozčiluje. Občas bych řekla, že jsem až flegmatická, což se může ve školství v některých situacích hodit. Kolegové se někdy udivují, jak to mohu dávat s takovým klidem. (smích)

Poslední roky se řeší různé poruchy pozornosti. Myslíte si, že jich opravdu přibývá, nebo se tomu věnuje více pozornosti?

Určitě se tomu více věnuje pozornost, ale i děti s těmito problémy přibývá. Vnímám to. Poruchy pozornosti má dnes kdekdo. Ale já se tomu nedívám. Informace a podněty se valí nejen na nás dospělé, ale i na děti.

Myslíte si, že je dobře, že děti se speciálními potřebami mají své asistenty a že se jim více věnují?

Někdy si myslím, že se dětem až moc umetají cestičky. Potřebovaly by se taky trošku „otkat samy“. Já jsem určitě jako speciální pedagog za pod-

poru asistentů ráda, ale někdy se to s pomocí přehání. Často děti mají na víc, ale vidí, že mají podporu, a tak se nemusí tolik snažit. Není tam prostor pro to, aby se dokázaly samy vypořádat s problémy. Chtělo by to najít nějakou zlatou střední cestu.

A jaký máte názor na inkluzi a integraci dětí?

To by se také nemělo přehánět. Ne každé dítě je začlenitelné do běžného kolektivu. U nás ve škole si myslím, že máme ideální stav. Jsou tu běžné i speciální třídy, integrace a inkluze je tam i tam. Vždy je to odstupňované a nikdo nikoho obvykle nebrzdí. Někdy je dobře, když se dítě s intelektem v normě dostane do speciální třídy. Může to být žák, který je opravdu šikovný, ale nemusí mu například vyhovovat velký kolektiv.

Kolik máte vy dětí ve třídě?

My máme ve třídě dva ročníky - 2. a 4. a dohromady 12 dětí. Jsou tu děti s poruchou autistického spektra, poruchou pozornosti, chování a různými jinými specifickými záležitostmi. Je to opravdu pestré.

Máte nějak upravené osnovy?

Jsme vedeni jako běžná třída, takže děti musí zvládat běžné učivo, což je někdy těžké. Mají podpůrná opatření a to se úplně neslučuje s běžným stylem výuky. Součástí opatření je, že

mají pracovat svým tempem. Přesto musí umět vše, co běžné děti. Děláme maximum pro to, aby naše děti vše potřebné zvládaly.

Myslíte si, že je potřeba dětem určovat nějaké hranice?

Děti s námi strašně rády smlouvají a polemizují, rádi jim vycházíme vstříc, ale stejně je potřeba nějakou hranici přípustnosti držet.

Jsou podle vás důležité hranice?

Už jsme se u nás ve třídě přesvědčili, že opravdu ano. Umět dát najevo: Takhle rozhodně ne, to už je moc, to si nesmíš dovolit! Rodiče i pedagogové by měli mít u dětí autoritu.

Jak doma namotivovat svoje děti, aby se rády učily?

Nejlepší je učit se přirozenou formou. Spočítat si v obchodě peníze. Kolik mám, kolik mi vrátí...

Určitě je dobrý i nějaký odměňovací systém. Snaživí žáci si jednou měsíčně ve třídě „zaloví“ v pokladu (kufřík s drobnými hračkami). Ve třídě máme dobrovolné úkoly, za které jsou hezké známky navíc. Důležitá je trpělivost a důslednost. Bez procvičování to bohužel nejde. Kolikrát je těžké děti k něčemu přimět, a je to asi normální. Základem je dobře motivovat, ocenit jejich práci a snažení. A hlavně jim dávat najevo, že je přijímáme takové, jaké jsou.

VÝKUP AUTOVRAKŮ

VYVRAK

ZA NEJLEPŠÍ VÝKUPNÍ CENY ZA AUTOVRAK !!!

odvoz zdarma | doklad o eko likvidaci

+420 731 04 04 05 | www.vyvrak.cz

WWW.ELEKTROKOLA.CZ

VELKÝ VÝBĚR SUPER CENY

prodej - servis - půjčovna - test centrum

 722 301 302

Petrovice 71 Nové Město na Moravě